

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XV. B. Virgo abs viatore exquiri nuncubi Filium suum oberrantem
offenderit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

O cui non libeat molli substringere collo
 Vincula, virgineisque oscula lecta genis!
 Sed sine Matre fugis: quò tendis in auia rerum?
 Quid nisi velle mori est, sic properare fugam?
 Quod caper, aut agnus fugitans pastoris asyllum;
 Id vagus est, Matris qui fugit ora, Puer,
 Sive quod est albo fugitiua columba cubili,
 Pipit adhuc querulo dum rudis ore sonus:
 Id Puer est, tenero cui flos sit lacteus xuo,
 Si patrias alio verterit orbe lares,
 Macta palestiniis sed ubi te querito campis,
 Et comes errantem quâ via cumque sequor,
 Ægra tremo, dubio rosa ceu tremat anxia vento;
 Nescia stare gradu, nescia abire fugâ,
 Atque alios alioque sequor, fugioque recursus,
 Et labyrinthæas texo, rerexo vias.
 Non ego Delphinis, trepidis non cessero ceruis,
 Non aquilis: tanto turbine raptat Amor.
 Læsus Amor, rapidis qui fulminis ocyor alis,
 Præuolat Æolias igneus erro rotas.
 Me rapit huc, illuc celeri fuga concita pennâ:
 Nec ramen adsequitur quem sequor vsque Deum;
 Spes nimium fallax miseros vt torquet amantes!
 Dona fruenda vouet, nec sinit orba fruar.
 Vt quid opem misero promittit larga dolori,
 Si spes quam dederit, fallit auara fidem?

ELEGIA XV.

**B. Virgo abs viatore exquirat nuncubi
 Filium suum oberrantem
 offenderit.**

1. *Quarit ex obuijs num puerum adspexerint;*
2. *Cuius pulchritudinem describit.*

Quam grauat immensi iam pars extrema laboris,
 Substitit herboso languida Virgo iugo.

F iij

Hæc

Hâc carpebat iter quis nescio fortè viator.
 Tunc sic orsa loqui, seu magè visa queri est.
 Siste, precòr, viduæque gradus aduerse Parenti;
 Exsule cum Gnato quam grauat exsul amor.
 Dicite, quisquis amas seu vir, seu femina Matrem;
 Nuncubi vos nati contigit umbra mei?
 Hunc mihi quære celer (mœstam ne falle parentem.)
 Auius externo qui rapit orbe fugam.
 Est Puer hic, Pueri sed gratia tanta, vel ipas
 Vt violas vincat; vincat & ille rosas.
 Vincat ebur mimio mistum, baccamque pyropo.
 Purpura viua genæ, cætera forma niues.
 Huic toga cæruleo præflore ianthina limbo,
 Cælitè qui tramâ textile signat opus.
 Hâc mutare tuum, sol, quo sis pulchrior, aurum
 Purpureâ velles, lux cui prima, togâ.
 Vt noris; roseum prætendit dextera florem;
 Ni potiùs spinas, quas amat, inde legat.
 Et bene si memini, magè fert necis omen amarâ
 Flebile de myrrhâ, triste doloris opus.
 Ambo vibrant oculi, nitidi ceu sidus Eoi;
 Si non Eoo pulchrius ambo iubar.
 Lenè seuerus amor blandis pellucet ocellis,
 Et Charis argutis sessitat alma labris,
 Stat sua maiestas puero dignanda coronis,
 Quemque decet, vultu cura modesta seder.
 Sentires, puero quid grandius esse, puellum.
 Cui mens digna virò; frons cui Regis honos.
 Marmoreus nitet ingenno de pectore candor;
 In tereti tenerum candet ebur digito.
 Vidit vt os & in ore rosas, quèis vincitur, Eos
 Erubuit, roseis victa pudore genis.
 Vidit & vt purum, quo frons nitet alba, decorem;
 Palluit, & texit candida Luna caput.
 Videris: arcano puer imbuet igne medullas:
 Euibrat ex oculis ignea rela suis.
 Ince facem licet accendas, quâ cernere possis
 In pueri pulchrâ nube latere Deum.

Ille meus, iam non meus ah! quem venor, IESVS
 Saxa per, & sylvas, nec meus ille redit!
 Est tamen, vt redeat meus hic, pars optima Matris,
 Quo sine pulchra piæ matris imago perit.

ELEGIA XVI.

Ab omni genere viæ timet puero
 ærumnas, ideoque omni in via
 illi optat viæ solatium.

1. B. Virgo gemit alios suo filio, ceu fonte vber-
 rimo, irrigari: se autem siccam relinqui.
2. Aduocat Amorem, qui suas ærumnas de-
 scribat.
3. Suo in animo depingit, vbi puer fuerit, ibi
 molestias vel pericula pati.

Cernis, vt hic sitiente solo quem tango cyperus
 Squaleat, ac riguas ardeat æger aquas?
 Sic ego desertis iam palleo languida campis;
 Cui perijt vitæ viuuda vena meæ.
 Qui reliquis largas dat fons vberrimus vndas,
 Ille puer parcam vix mihi stillat aquam.
 Meque fugit, fugiensque alias rigat aduena stirpes;
 Sola sed hic Ieifes flos sitit vsque parens.
 Id Virgo, & Mater merui? sim cœlite dono
 Hoc minùs apta frui, quo magè digna Deo?
 O Amor huc adsis, tabulisque inscribe labores,
 Quos obit incertis anxia virgo vijs.
 Quot pelago fluctus, tristi quot nubila cœlo;
 Quotque rosas spinæ; quot sata rela rubis:
 Corde tot ærumnas alit ægra, nouosque dolores,
 Cui sua præreptus, vita decusque, puer.
 Quas non illa vias! quæ non iuga, compita, valles!
 Quod non illa nemus, vel sine sole specus.